Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.08.1970, sp. zn. 6 Tz 24/70, ECLI:CZ:NS:1970:6.TZ.24.1970.1

Číslo: 37/1970

Právní věta: Trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. je dokonán již užitím násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí proti někomu v úmyslu zmocnit se cizí věci, aniž by bylo třeba, aby tento úmysl byl uskutečněn. Tedy, i když pachatel po použití násilí dobrovolně upustí od uskutečnění svého úmyslu zmocnit se cizí věci, trestnost trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. nezaniká podle § 8 odst. 3 tr. zák., protože čin byl již dokonán.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.08.1970

Spisová značka: 6 Tz 24/70

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Loupež, Pokus, Zánik trestnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 3
§ 234 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1970 sb. rozh.

Trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. je dokonán již užitím násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí proti někomu v úmyslu zmocnit se cizí věci, aniž by bylo třeba, aby tento úmysl byl uskutečněn. Tedy, i když pachatel po použití násilí dobrovolně upustí od uskutečnění svého úmyslu zmocnit se cizí věci, trestnost trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. nezaniká podle § 8 odst. 3 tr. zák., protože čin byl již dokonán.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 6. srpna 1970, sp. zn. 6 Tz 24/70).

Nejvyšší soud ČSR zrušil ke stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR rozsudek okresního soudu v Třebíči ve výroku o vině obv. J. H. trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a ve výroku o trestu a okresnímu soudu v Třebíči přikázal, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obviněný J. H. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Trestného činu ublížení na zdraví se měl obviněný dopustit tím, že dne

6. 12. 1969 kolem 9.00 hod. v chatě čp. 5 v katastru obce Kamenná, okr. Třebíč, v úmyslu zmocnit se jeho peněz, uhodil několikráte sekáčem na železo obaleným v hadru do hlavy F. C. a tím mu způsobil tržnězhmožděné rány na hlavě, kteréžto zranění si vyžádalo celkem jednoměsíční léčení.

Za tyto trestné činy byl obviněnému uložen úhrnný trest odnětí svobody na 18 měsíců nepodmíněně s tím, že trest bude vykonán v prvé nápravně výchovné skupině.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla uložena obviněnému povinnost nahradit poškozeným škodu.

K odvolání poškozeného F. C. krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 22. 4. 1970 sp. zn. 14 To 94/70 podle § 248 odst. 1 písm. f) tr. ř. zrušil napadený rozsudek toliko ve výroku o náhradě škody.

Ve výroku o vině a trestu nabyl napadený rozsudek právní moci v prvním stupni.

Proti rozsudku soudu prvního stupně podal dne 3. července 1970 ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona, které spatřuje v tom, že čin obviněného H., kterým fysicky napadl F. C., měl být po právní stránce posouzen jako trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. a nikoliv pouze jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák., poněvadž bylo prokázáno, že tohoto násilí se obviněný dopustil proto, aby se zmocnil peněz napadeného. Stěžovatel navrhl, aby bylo vysloveno porušení zákona v ustanoveních § 8 odst. 3, § 221 odst. 1 a § 234 odst. 1 tr. zák., v důsledku toho, aby byl napadený rozsudek v potřebném rozsahu zrušen a dále postupováno podle § 270 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud podle § 267 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost pro porušení zákona je důvodná.

Pokud jde o řízení předcházející napadenému rozsudku, jakož i výrok o vině trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 a podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) tr. zák. a výrok o náhradě škody, jsou v souladu se zákonem.

V souladu s výsledky dokazování v hlavním líčení je i zjištění napadeného rozsudku, že obviněný J. H. dne 6. 12. 1969 kolem 9.00 hod. v chatě čp. 5 v katastru obce Kamenná, okr. Třebíč, uhodil několikráte sekáčem na železo obaleným hadrem do hlavy F. C., kterému tím způsobil tržnězhmožděné rány na hlavě, což si vyžádalo celkem jednoměsíční léčení a že k tomuto násilí došlo proto, aby se obviněný zmocnil peněz poškozeného. Tento skutek však byl shodně s obžalobou nesprávně po právní stránce posouzen jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák.

Jak vyplývá z odůvodnění rozsudku okresního soudu v Třebíči, byl si tento soud při právním posuzování tohoto činu obviněného vědom toho, že by mohlo jít o trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. Takto však čin obviněného neposoudil proto, že došel k názoru, že obviněný se ve smyslu § 8 odst. 3 písm. a) tr. zák. nedopustil ani pokusu tohoto trestného činu, když dobrovolně nepokračoval v násilí a dokonce napadeného uložil do postele a ošetřil jej. Tento právní názor je nesprávný. Trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. je dokonán tím, že někdo proti jinému užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. K takovému násilí ze strany obviněného proti F. C. došlo tím, že obviněný napadl F. C. a kovovým předmětem obaleným v hadru mu způsobil na hlavě poranění, které si vyžadovalo léčení asi jeden měsíc, vše se záměrem zmocnit se C-ových peněz. Již tím dokonal trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. To, že

obviněný po útoku poškozeného uložil do postele a určitým způsobem jej ošetřil, aniž se hned po útoku zmocnil peněz poškozeného, není pro právní posouzení činu obviněného jako trestného činu loupeže již rozhodné. Dobrovolné ustoupení od dokonaného trestného činu loupeže nemohlo již podle § 8 odst. 3 písm. a) tr. zák. tudíž přicházet v úvahu. Nejde o trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. ani proto, že násilné jednání obviněného bylo vykonáno v úmyslu zmocnit se peněz poškozeného. Právě tento úmysl je rozlišujícím kritériem mezi trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 a trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. v případech, kdy už k ublížení na zdraví násilným jednáním došlo.